

Budapest, 2025. május 12.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	103.K.701.889/2024/17.
A felperes:	Alpha Machine Informatikai Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (1123 Budapest, Táltos utca 1.)
A felperes képviselője:	Csepy és Kozma Ügyvédi Iroda - dr. Kozma Róbert ügyvéd (1031 Budapest, Záhony utca 7. „MA” épület 3. emelet)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó u. 5.)
Az alperes képviselője:	dr. Szvetnik Ágnes kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	A.B.Y.11 Kft. (1139 Budapest, Fáy utca 20.)
Az alperesi érdekelt képviselője:	dr. Juhász Veronika ügyvéd (1139 Budapest, Fáy utca 20. III. emelet)
A per tárgya:	az alperes D.136/23/2024. számú határozata mint közigazgatási cselekmény jogszerűsége

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 56 000 (ötvenhatezer) forint perköltséget.

~~Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be a Nemzeti Adó- és Vámhatóság Hlétékbevételei számlájára 30 000 (harmincezer) forint kereseti illetéket.~~

A felperes által lerótt 30 000 (harmincezer) forint kereseti illeték a felperes terhén marad.

~~A Törvényszék tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.~~

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A perben nem álló ajánlatkérő a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második Része szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított 2023. december 4-én „Pénzmúzeum IT, AV infrastruktúra bővítése, üzemeltetés” tárgyában. A műszaki-szakmai alkalmasság körében előírta Cisco hálózati és hálózatbiztonsági rendszerek implementálásában, üzemeltetésében szerzett 24 hónap gyakorlattal rendelkező szakember meglétét. Kérte a szakember megnevezését, képzettségének, gyakorlatának a szakember által

aláírt önéletrajzban történő bemutatását, végzettségének igazolását, valamint nyilatkozatát a rendelkezésre állásról. Az alkalmassági minimumkövetelmények között előírta, hogy alkalmatlan az ajánlattevő, ha nem rendelkezik legalább az alábbi szakemberekkel: Cisco infrastruktúra:

1./ érvényes Cisco Certified Intemetwork Expert (CCIE) gyártói minősítéssel vagy azzal egyenértékű minősítéssel és legalább 24 hónap Cisco hálózati és Cisco hálózatbiztonsági rendszerek implementálásában, üzemeltetésében szerzett tapasztalattal rendelkező szakember (...)

4./ érvényes Cisco Certified Network Professional Routing&Switching (CCNP Enterprise) gyártói minősítéssel vagy azzal egyenértékű minősítéssel és legalább 24 hónap Cisco switching rendszerek implementálásában, üzemeltetésében szerzett szakmai tapasztalattal rendelkező szakember.”

- [2] Az ajánlattételi határidőre három ajánlattevő nyújtott be ajánlatot, köztük a felperes és az érdekelt. Később az ajánlatkérő összegezésében az érdekelt ajánlatát nyilvánította érvényes és nyertes ajánlatnak. Az érdekelt ajánlata szerint mindkét alkalmassági minimumkövetelmény teljesítése kapcsán H. Z. szakembert jelölte meg, akinek 2023. december 11. napján kelt önéletrajzában munkáltatóként két munkáltató került megjelölésre a Magyar Telekom Nyrt. és a Telekom Rendszerintegráció Zrt. A szakember nyilatkozott, hogy a szerződés teljesítésében részt tud venni. Az EEKD nyilatkozat szerint a szakembert a kapacitást biztosító szervezetként megjelölt ComplexIT Kft. biztosítja.
- [3] Az ajánlatkérő 2024. január 23-án hiánypótlásra hívta fel az érdekeltet annak érdekében, hogy igazolja az alkalmassági feltételnek való megfelelést. Az érdekelt a 2024. január 25-én benyújtott hiánypótlásában nyilatkozott miszerint kapacitást biztosító szervezetként kívánja bevonni a Telekom Rendszerintegráció Zrt.-t, csatolta a kapacitásszervezet által megkövetelt nyilatkozatokat, azaz előszerződést. Az előszerződés értelmében a kapacitást nyújtó szerv biztosítja a közbeszerzési eljárás kiírásának M.2 pontja szerinti alkalmassági feltételeknek megfelelő szakembert és részt vesz a teljesítésben a közbeszerzési szerződés elnyerése esetén.
- [4] A felperes két alkalommal előzetes vitarendezési kérelmet nyújtott be az ajánlatkérőhöz, amelyeket az ajánlatkérő elutasított. Az ajánlatkérő az előzetes vitarendezés keretében 2024. február 15-én hiánypótlásra hívta fel az érdekeltet többek között annak egyértelműsítésére, hogy H. Z. szakember esetében a szakmai önéletrajzban miért került meghatározásra több munkáltató, ezért arra vonatkozóan felvilágosítást kért, hogy az érdekelt erősítse meg, hogy a szakembernek két munkáltatója van, de jelen eljárásban az eljárásba bevont kapacitást nyújtó szervezet részéről biztosítja a rendelkezésre állást.
- [5] Az érdekelt 2024. február 19-én eleget tett a hiánypótlási felhívásnak és a szakember munkaviszonyára vonatkozóan dr. Juhász Veronika az EKR felületén az alábbi szöveget rögzítette: „Megerősítjük, hogy H. Zoltánnak két munkáltatója van (Magyar Telekom Nyrt./Telekom Rendszerintegráció Zrt.) és a Telekom Rendszerintegráció Zrt. kap. nyújtó részéről biztosítja rendelkezésre állást.”
- [6] A felperes az előzetes vitarendezési kérelmei elutasítását követően 2024. március 5. napján jogorvoslati kérelmet terjesztett elő az alperesnél, melyben hivatkozott az érdekelt ajánlatának érvénytelenségére és kérte az ajánlatkérő döntésének megsemmisítését, a Kbt. 65. § (7) bekezdésének, 69. § (1)-(2) bekezdésének, a Kbt. 81. § (11) bekezdésének és 73. § (1) bekezdés e) pontjának megsértésére hivatkozott.
- [7] Véleménye szerint az érdekelt hiánypótlási felhívás teljesítésére benyújtott nyilatkozata formai és tartalmi szempontból sem alkalmas arra, hogy az ajánlatkérő által a Kbt. szerint kötelezően vizsgálandó körülményeket alátámassza vagy megerősítse. A szakember rendelkezésre állásáról csak a munkáltatója, azaz a kapacitást nyújtó szervezet nyilatkozhat nem pedig a szakemberrel jogviszonyban nem álló érdekelt. Mivel a szakembernek több

munkáltatója van, az érdekelt csak úgy tudja igazolni a szakember tényleges rendelkezésre állásának biztosítottóságát, ha mindkét érintett munkáltató nyilatkozik, vagy mindkét munkáltató kapacitást nyújtó szervezetként kerül feltüntetésre. Tekintettel erre, az érdekelt ajánlatát jogszerűen nem lehet érvényesnek nyilvánítani.

[8] A Kbt. tételes rendelkezéseiből is egyértelmű, hogy minden az alkalmasság teljesítését érintő a szakember rendelkezésre állását biztosító nyilatkozatnak, kötelezettségvállalásnak magától a kapacitást nyújtó szervezettől kell származnia.

[9] A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) szabályai is egyértelművé teszik, hogy a kérdésben a Kbt. szabályozási célját kizárólag egy olyan megoldás teljesítheti, amely mindkét érintett munkáltató nyilatkozatát magában foglalja. A több munkáltatós munkaviszony ritka atipikus foglalkoztatási forma rendhagyó munkaviszonynak számít az Mt. értelmében. A több munkáltatós munkaviszonyban szereplő két társaság egymással kapcsolt vállalkozási viszonyban van és éppen az anyavállalat nyilatkozata hiányzott az érdekelt ajánlati dokumentációjából, ezzel valós és reális veszélye áll fenn annak, hogy a szakember tényleges közreműködése a szerződés teljesítésében nem lesz biztosított. A nyilvánosan elérhető szakmai adatbázisok, például az alkalmasság körében előírt certifikációk hivatalos lekérdezését lehetővé tevő gyártói website-ok azt erősítik meg, hogy H. Z. szakember a Magyar Telekom Nyrt. alkalmazottja. A szakember saját szakmai honlapján közzétett információk is erre utalnak.

Az alperes határozata

[10] Az alperes a 2024. április 26. napján kelt D.136/23/2024. számú határozatával a felperes jogorvoslati kérelmét elutasította.

[11] Megállapította, hogy az érdekelt egyértelmű kötelezettségvállaló nyilatkozatot tett, melyben az alkalmassági követelmény teljesítéseként bemutatott H. Z. szakember szerződés teljesítésében való biztosítását vállalta. Kiemelte, hogy a kapacitást biztosító szervezet nyilatkozata mind formai, mind tartalmi szempontból megfelelt nemcsak a Kbt. kógens, de az ajánlatkérő ajánlati kötöttséggel terhelt előírásainak is. Abból egyértelműen kitűnik a bevonás ténye, az alkalmassági követelmény és az azt alátámasztó önéletrajzból, valamint az EKD nyilatkozatból az a tény, hogy a szakember munkaviszonyban került foglalkoztatásra. A kapacitást biztosító szervezet kiléte tisztázott volt az összegezés kibocsátásakor. Az a tény, hogy a szakember önéletrajzában két munkáltató – a kapacitást biztosító és annak anyavállalata is – megjelölésre került a kapacitást nyújtó szervezet jogszerű bevonását és a szakember munkavégzési képességét nem teszi kétségessé, hiszen mindkettő nyilatkozott arról, hogy a szerződés teljesítésében részt vesz.

[12] Az Mt. a többszereplős foglalkoztatást nem tiltja, sőt kifejezetten szabályozza is. A gyakorlatban a közbeszerzési szerződéssel érintett munkakör kapcsán egyre gyakoribb a több munkáltató általi foglalkoztatás, figyelembe véve a feladat ellátásának specifikumait is. Jelen esetben a speciális szakértelmet igénylő szakember üzemeltetés támogatása az ellátandó feladat, mely főként rendelkezésre állást és adott esetben konkrét beavatkozást igényel, ami többes foglalkoztatás során is ellátható. Ebben a speciális esetben nem elvárható az érdekelttől, hogy valamennyi munkaadót kapacitást biztosító szervként bevonja a teljesítésbe és az ajánlatkérőtől sem kérhető számon további dokumentumok, adott esetben a munkaszerződés bekérésének elmulasztása, hiszen mind az érdekelt, mind a kapacitást biztosító szervezet mind a szakember formai és tartalmi szempontból megfelelő nyilatkozatot tett rendelkezésre állásról, mely elegendő a joghatás kiváltásához.

[13] Nincs relevanciája annak a ténynek, hogy a két munkáltató kapcsolt vállalkozás és különösen az anyacég nem került kapacitást biztosító szervezetként bevonásra, hiszen éppen a kapcsolt vállalkozási formából lehet következtetni arra a tényre, hogy a munkáltatók között nem áll

fenn érdekellentét. Az alperes nem tulajdonított jelentőséget a felperes által felvetett azon ténynek, hogy a szakember nyilvánosan, interneten fellelhető honlapjain nem a kapacitást biztosító szervezet került munkáltatóként feltüntetésre, mivel az nem hiteles információforrás a közbeszerzési eljárásban.

- [14] Az alperes összességében megállapította, hogy az ajánlatkérő jogszerű döntést hozott az érdekelt ajánlatának érvényesként történő elfogadásáról, ezért a felperes kérelme alaptalan és azt elutasította.

A kereset és a védirat, érdekelt nyilatkozata

- [15] A felperes keresetében elsődlegesen a határozat megváltoztatását kérte és annak megállapítását, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 65. § (7) és (9) bekezdését, 69. § (1) és (2) bekezdéseit, a 73. § (1) bekezdésének e) pontját, továbbá a 81. § (11) bekezdését. Másodlagosan a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [16] Eljárásjogi jogsértésként hivatkozott az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. §-ának és 81. §-ának megsértésére. Álláspontja szerint az alperes nem tisztázta kellő mértékben a tényállást és indokolási kötelezettségének nem teljes mértékben tett eleget. Hivatkozott a Kbt. 65. § (7) és (9) bekezdéseihez és azok módosításaihoz fűzött miniszteri indokolásra, miszerint az alkalmasság igazolása külső szervezet útján csak akkor tölti be rendeltetését, ha az említett szervezet ténylegesen is részt vesz a teljesítésben. A bevonás megfelelőségéről az ajánlatkérőnek meg kell győződnie. A Kbt. módosítására az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) 1999. december 2-i C-176/98. számú *Holst Italia* (ECLI:EU:C:1999:593) ítéletében (a továbbiakban: C-176/98. számú ítélet) foglalt jogértelmezésre tekintettel került sor. Az EUB értelmezése is feltételül szabja annak megfelelő alátámasztását, hogy a szerződés teljesítése alatt az erőforrások rendelkezésre fognak állni. A gazdasági szereplőnek bizonyítani kell tudnia, hogy ténylegesen rendelkezik az erőforrásokkal, másrészt az ajánlatkérőnek meg kell bizonyosodnia arról, hogy a szerződés fennállásának ideje alatt az ajánlattevő valóban rendelkezni fog az összes olyan erőforrással, amelyre állítása szerint támaszkodni kíván. Ennek alapján az ajánlatkérőnek minden rendelkezésére álló eszközt ki kellett volna használnia annak érdekében, hogy a nyertes ajánlattevő teljes körben bizonyítsa, hogy a megjelölt erőforrásokat akadálytalanul, ténylegesen is fel tudja használni. Ennek az elvárásnak nem felel meg, ha valamennyi, a megjelölt szakember kapacitásai felett jogilag rendelkezni jogosult jogi személy, vagyis munkáltatók nyilatkozata teljeskörűen nem áll rendelkezésre.
- [17] Álláspontja szerint a szakember, mint erőforrás bevonása esetén az ajánlattevő a bizonyítási kötelezettségét nem teljesítheti másként, mint az adott szakember kapacitásai felett rendelkező munkáltató érvényes nyilatkozatával, ha több munkáltatója van, akkor valamennyi munkáltató nyilatkozatával. Az ajánlatkérő ellenőrzési kötelezettségének is ugyan erre kell kiterjednie. Ennek hiányában a normaszöveg és az említett EUB ítélet célja legfeljebb látszólagosan érvényesülhet.
- [18] A jogalkotói cél megkerüléséhez és visszaélésszerű gyakorlat kialakulásához vezethet a formális jellegű ellenőrzés. A munkaviszony jogi természetéből adódóan a munkáltató az, aki végső soron dönteni tud az alkalmazásában álló munkavállaló munkavégzéséről, ezért a munkáltató nyilatkozatát nem pótolhatja érvényesen semmilyen más személy nyilatkozata. Hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.192/2023/9. számú ítéletére, mely álláspontja szerint alátámasztja, hogy a Kbt. 65. § (7) bekezdése értelmében az ajánlatkérő nem válogathat a kapacitást nyújtó szervezetek közül és nem hagyhat figyelmen kívül olyan releváns információt, amely egyébként eljárási kötelezettséget keletkeztet számára. Álláspontja szerint a munkaviszony harmadik érintettje – a másik munkáltató – is ebben az értelemben erőforrás

szervezetnek minősül, az ajánlatkérő ugyanakkor mindezt figyelmen kívül hagyta és ezt az alperes jogsértő módon ismerte el szabályszerűnek.

- [19] Álláspontja szerint a Kbt. 65. § (7) bekezdéséből, a kógens normaszövegből egyértelmű kötelezettség következik, miszerint magának az erőforrás szervezetnek kell kötelezettséget vállalnia, nem a szakembernek és nem az őt bevonni kívánó ajánlattevőnek. Az erőforrás szervezet pedig nem lehet más, mint a szakember kapacitásai felett munkajogi értelemben rendelkezni jogosult munkáltató, jelen esetben két munkáltató.
- [20] Az alperes nem indokolta meg, hogy a tárgybeli közbeszerzési eljárás miért lenne speciális és mit ért az alatt, hogy ebben a speciális esetben nem elvárható, hogy az ajánlattevő a szakember mindkét munkáltatóját bevonja kapacitás szervezatként.
- [21] A határozat 119. pontja tényként rögzíti, hogy az érdekelt kapacitás biztosító szervezatként a Telekom Rendszerintegráció Zrt.-t jelölte meg becsatolva a kapacitás szervezet által megkövetelt nyilatkozatokat, azaz előszerződést mutatott be, melyben nyilatkozott, hogy H. Z. szakembert biztosítja kapacitásként. A felperes felhívta a figyelmet arra, hogy az érdekelt által a közbeszerzési eljárás során csatolt előszerződések nem tüntettek fel konkrét személyeket. A Telekom Rendszerintegráció Zrt.-t érintő előszerződés nemhogy H. Z. szakembert, de semmilyen szakembert nem jelölt meg, pusztán az alkalmassági követelmények általános hivatkozását tartalmazta.
- [22] A két munkáltató kapcsolt vállalkozási formájából nem lehet arra következtetni, hogy a munkáltatók között nem áll fenn érdekellentét, egyrészt mivel sem a jogorvoslati eljárásban, sem pedig a közbeszerzési eljárásban nem merült fel olyan bizonyíték, amelyre alapítottn megállapítható ez a tény. A felperes bizonyítási indítványai részben éppen ennek felderítésére irányultak. Az alperes feltételezésekre és vélelmekre hagyatkozott, melynek nem lehet helye a tényállás tisztázása helyett. A kettős foglalkoztatásra a közbeszerzési eljárásban sem az érdekelt, sem az ajánlatkérő nem hivatkozott.
- [23] Sérült az Ákr. 6. §-a, a jóhiszeműség elve. Hangsúlyozta, hogy a tényállás tisztázása nélkül megalapozott döntés nem hozható. Az alperes nem tett eleget a bizonyítékok felderítése és tényállástisztázási kötelezettségének annak ellenére, hogy erre lehetősége lett volna és erre köteles is lett volna. Véleménye szerint nem kizárt a felperes által hivatkozott adatok figyelembevételé.
- [24] Véleménye szerint a határozat indokolása hiányos, amely részben a tényállás tisztázatlanságának betudható, azonban az alperes ezen túlmenően sem tett eleget indokolási kötelezettségének. Kiemelte, hogy a határozat terjedelméhez képest annak érdemi indokolása csupán 1,5-2 oldalt tesz ki. A bizonyítási indítványok mellőzésére az alperes csupán egy mondattal tért ki, amely indokolás teljesen formális volt és nem adott magyarázatot a felperes bizonyítási indítványai szükségtelenségének okáról.
- [25] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte és fenntartotta a határozatában foglaltakat. Kiemelte, hogy a Kbt. 65. § (9) bekezdését a jogalkotó a 2014/24/EU Irányelvnek megfelelően vezette be és a kapacitásnyújtás jogintézménye az EUB jogfejlesztő tevékenysége következtében került szabályozásra a 2004/18/EK Irányelvben. Hivatkozott az EUB 2016. január 14-i C-234/14. számú „Ostas celtnieks” SIA ítéletére (a továbbiakban: C-234/14. számú ítélet), amely megerősítette, hogy amennyiben az ajánlatkérő más szervezetek kapacitására támaszkodik az alkalmassági igazolása körében az ajánlattevőt terheli a bizonyítási kötelezettség, hogy a teljesítéshez szükséges erőforrások rendelkezésére fognak állni és az ajánlatkérőnek joga és kötelezettsége, hogy az ajánlatok bírálata körében meggyőződjön arról, hogy az ajánlattevő a szerződés időtartama alatt ténylegesen rendelkezni fog valamennyi olyan erőforrással, amelyre az alkalmasságának igazolása körében hivatkozott. Megerősítette ugyanakkor a döntés, hogy az ajánlattevő szabadon választhatja

meg a kapcsolat jogi jellegét, melyet a bevont egyéb szervezettel megkíván kötni és szintén szabadon választhatja meg a kapcsolat fennállásának bizonyítási módját.

[26] Álláspontja szerint a tényállástisztázási és indokolási kötelezettségének eleget tett.

[27] Az érdekelt szintén a kereset elutasítását kérte és csatlakozott az alperes álláspontjához.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

[28] A kereset alaptalan az alábbiak szerint.

[29] A bíróság a közigazgatási jogvitát a Kp. 4. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a Kp. Második része szerinti elsőfokú közigazgatási peres eljárásban, a Kp. 77. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el. A közigazgatási tevékenység jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem korlátai között, és a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatoknak, valamint a felek előadásának egybevetésével, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg.

[30] A felperes az eljárási jogszabálysértésként megjelölt Ákr. 62. §-a szerinti tényállástisztázási kötelezettség és a 81. § szerinti indokolási kötelezettség megsértésére nem önállóan, hanem az érdemi anyagi jogi döntéssel kapcsolatos kifogásokkal összefüggésben hivatkozott, ezért a bíróság az érdemi jogkérdéssel együtt vizsgálta az eljárásjogi jogsértéseket.

[31] A Kbt. 65. § (7) bekezdése értelmében az előírt alkalmassági követelményeknek az ajánlattevők vagy részvételre jelentkezők bármely más szervezet vagy személy kapacitására támaszkodva is megfelelhetnek, a közöttük fennálló kapcsolat jogi jellegétől függetlenül. Ebben az esetben meg kell jelölni az ajánlatban, több szakaszból álló eljárásban a részvételi jelentkezésben ezt a szervezetet és az eljárást megindító felhívás vonatkozó pontjának megjelölésével azon alkalmassági követelményt vagy követelményeket, amelynek igazolása érdekében az ajánlattevő vagy részvételre jelentkező ezen szervezet erőforrására vagy arra is támaszkodik. A (8) bekezdésben foglalt eset kivételével csatolni kell az ajánlatban vagy részvételi jelentkezésben a kapacitárait rendelkezésre bocsátó szervezet olyan – szerződésben, előszerződésben vagy más formában vállalt – kötelezettségvállalását tartalmazó okiratot, amely alátámasztja, hogy a szerződés teljesítéséhez szükséges erőforrások rendelkezésre állnak majd a szerződés teljesítésének időtartama alatt. Ugyanezen szakasz (9) bekezdése szerint az e törvény végrehajtási rendeletében foglaltak szerint előírt, szakemberek – azok végzettségére, képzettségére – rendelkezésre állására vonatkozó követelmény, valamint a releváns szakmai tapasztalatot igazoló referenciákra vonatkozó követelmény teljesítésének igazolására a gazdasági szereplő csak akkor veheti igénybe más szervezet kapacitásait, ha az adott szervezet olyan mértékben részt vesz a szerződés, vagy a szerződés azon részének teljesítésében, amelyhez e kapacitásokra szükség van, amely – az ajánlattevő saját kapacitásával együtt – biztosítja az alkalmassági követelményben elvárt szaktudás, illetve szakmai tapasztalat érvényesülését a teljesítésben. Az (1) bekezdés c) pontja szerinti követelmény igazolására akkor vehető igénybe más szervezet kapacitása, ha az adott szervezet valósítja meg azt a feladatot, amelyre vonatkozóan a nyilvántartásban szereplés, szervezeti tagság vagy engedéllyel rendelkezés kötelezettsége fennáll. A (7) bekezdés szerint csatolandó kötelezettségvállalásnak ezt kell alátámasztania. A (7) bekezdés szerinti kötelezettségvállalásnak tehát a referenciákra vonatkozó követelmény teljesítését igazoló más szervezet tekintetében azt kell alátámasztania, hogy ez a szervezet ténylegesen részt vesz a

szerződés teljesítésében, az ajánlatkérő a szerződés teljesítése során ellenőrzi, hogy a teljesítésbe történő bevonás mértéke e bekezdésekben foglaltaknak megfelel.

- [32] A jogorvoslati eljárásban az alperesnek az ajánlatkérő eljárásának jogszerűségét kellett vizsgálnia. Az ajánlatkérő kötelezettségeit a Kbt. tételesen előírja, a Kbt. 69. § (1) bekezdése alapján az ajánlatok és részvételi jelentkezések elbírálása során az ajánlatkérőnek meg kell vizsgálnia, hogy az ajánlatok, illetve részvételi jelentkezések megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek.
- [33] A Kbt. 65. § (7) és (9) bekezdése egyrészt egyértelműen előírja, hogy az ajánlattevőnek meg kell jelölnie az ajánlatában a kapacitást nyújtó szervezetet, amely kapacitásaira támaszkodva kíván megfelelni az ajánlati feltételeknek és teljesíteni a szerződést, és ezen szervezet kötelezettségvállalását tartalmazó okiratot csatolni kell, másrészt azonban a jogszabály tág mozgásteret enged az ajánlattevő és a kapacitást nyújtó szervezet közötti jogi kapcsolat jellegében, illetve a dokumentálás módjában. A felek által hivatkozott EUB ítéletek szerint az ajánlattevő szabadon alakíthat ki kapcsolatokat azon szervezetekkel, amelyek kapacitására támaszkodik, és szabadon határozhatja meg e kapcsolatok jogi jellegét, de mindazonáltal bizonyítania kell, hogy e szervezetek olyan erőforrásai, amelyek nem az ő tulajdonában vannak, és amelyek a szerződés teljesítéséhez szükségesek, ténylegesen a rendelkezésére állnak (C-176/98. számú ítélet 29. pont és C-234/14. számú ítélet 37. pont).
- [34] A Kbt. és az uniós joggyakorlat tehát annak dokumentált igazolását várja el minimálisan, hogy a szerződés teljesítéséhez szükséges erőforrások – amelyeket az ajánlatkérő alkalmassági követelményként előírt – ténylegesen rendelkezésre állnak. A perbeli esetben az alperes jogszerűnek találta az ajánlatkérő eljárását, azaz hogy a szakemberre elvárt alkalmassági követelményt – a szakember tényleges rendelkezésre állását – az ajánlattevő a szakember nyilatkozatával és a kapacitást nyújtó szervezetként megjelölt munkáltatójával kötött előszerződéssel igazolta. A bíróság megvizsgálta a kapacitást nyújtó Telekom Rendszerintegráció Zrt.-vel kötött előszerződést, melyben a kapacitást nyújtó szerv kötelezettséget vállalt a szakemberre vonatkozó alkalmassági követelménynek megfelelő, a szerződés teljesítéséhez szükséges erőforrás rendelkezésre bocsátására. Az előszerződés tartalmában és formájában is megfelel a Kbt. 65. § (7) bekezdésében foglalt követelményeknek. A felperes által kifogásolt hiányosság – a szakember nevének feltüntetése – nem teszi kétségessé, hogy a teljesítéshez szükséges szakember ténylegesen a kapacitást nyújtó szervezet rendelkezésére áll, figyelemmel arra, hogy az előszerződést nem csak önmagában, de az ajánlat dokumentációjának egészével együtt kell értékelni. Az ajánlati dokumentációból egyértelmű, hogy a megnevezett szakember a kapacitást nyújtó szervezet munkavállalója, megfelel az előírt alkalmassági követelménynek és személyesen is kötelezettséget vállalt a teljesítésben történő részvétellel. A dokumentumok nem tartalmaznak ellentmondást és összességükben értékelve őket nem merül fel kétség, hogy a kapacitást nyújtó szervezet részéről H. Z. szakember teljesítésben történő részvétele ne lenne biztosított, éppen ellenkezőleg, a benyújtott ajánlati dokumentáció igazolja a rendelkezésre állását.
- [35] A felperesben felmerült kétség, mely a szakember két munkáltatójára, kettős foglalkoztatási jogviszonyára vezethető vissza, nem olyan körülmény, amely a közbeszerzési szerződés teljesítésében történő részvétel észszerűen kétségbe vonhatná. Nincs olyan jogszabályi kötelezettség, amely az ajánlatkérőre és az érdekeltre további dokumentálási vagy bizonyítási kötelezettséget róna ilyen esetre. A másik munkáltatóval fennálló munkaviszony a jelen közbeszerzési eljárás szempontjából irreleváns, ahogyan azt az alperes helytállóan állapította meg. A felperes által előadott teória, arról, hogy fennáll annak az elvi lehetősége, hogy a

másik munkáltató akadályozza a szakember teljesítésben történő tényleges részvételét, csak feltételezés szintjén maradt, az érdekelt által az ajánlati dokumentációban előterjesztett kötelezettségvállalásokkal szemben. Figyelemmel erre, nem vizsgálható az ajánlat alkalmassága körében a két munkáltató egymással fennálló jogviszonya sem, mivel ez meghaladja az ajánlatkérő Kbt. 69. § (1) bekezdésében meghatározott vizsgálati kötelezettségét.

- [36] Az alperes megfelelően értékelte az ajánlati felhívás szerinti követelmények sajátosságait, a feladat ellátásának specifikumait. A határozat 121. bekezdésében kellő részletességgel hivatkozott arra, hogy a speciális szakértelmet igénylő szakember üzemeltetés támogatása képezi az ellátandó feladatot, mely főként rendelkezésre állást és adott esetben beavatkozást igényel. A rendelkezésre állás ellátására való tényleges képesség a felperes által előadottak alapján nem volt megkérdőjelezhető.
- [37] A bíróság megállapította, hogy a felperes által megkövetelt feltétel, miszerint két munkáltató esetén mindkét munkáltató kötelezettségvállalása szükséges az alkalmassági feltétel teljesítéséhez, jogszabályból nem levezethető. A hivatkozott, Kúria Kfv.II.37.192/2023/9. számú ítélete a Kbt. 65. § (7) bekezdését más tényállás és más szempontok szerint értelmezte – több kapacitást nyújtó ajánlatban történő megjelölése szerinti eljárásra vonatkozó követelmények – ezért abból sem következik, hogy az ajánlatkérőnek érvénytelenné kellett volna nyilvánítania az érdekelt ajánlatát az alkalmassági követelménynek való meg nem felelés miatt. Jelen esetben az érdekelt megfelelően, logikailag összefüggő dokumentációval igazolta, hogy a kapacitást nyújtó szervezet munkáltatóként rendelkezik az alkalmassági követelményt teljesítő szakemberrel, aki ténylegesen részt tud venni a teljesítésben.
- [38] A fentiekre figyelemmel a bíróság megállapította, hogy az alperes eleget tett tényállástisztázási kötelezettségének, a közbeszerzési eljárás dokumentációját megfelelően figyelembe vette és értékelte. A jogorvoslati kérelem érdemi eldöntéséhez nem volt szükség további tényállás tisztázásra. Az alperes jogszerűen mellőzte a felperes bizonyítási indítványait, mivel azok olyan körülmények igazolására irányultak, amelyeknek az érdemi döntés szempontjából nem volt jelentőségük, ezért a bíróság megállapította, hogy az alperes nem sértette meg az Ákr. 62. §-át. Nem volt megállapítható az Ákr. 81. §-ának, az indokolási kötelezettségnek megsértése sem, tekintettel arra, hogy a határozat részletesen számba vette a döntés alapjául szolgáló tényeket, dokumentumokat, nyilatkozatokat, jogszabályokat, és az érdemi döntést megfelelő részletességgel indokolta. Az indokolásból az is kiderült, hogy az alperes miben nem értett egyet a felperes álláspontjával és nem tulajdonított érdemi jelentőséget a felperes által felhívott körülményeknek, ez azonban nem minősül az indokolási kötelezettség megsértésének.
- [39] Miután nem volt megállapítható sem az Ákr. 62. §-ának, 81. §-ának, sem pedig a Kbt. 65. § (7) és (9), valamint 69. § (1) bekezdéseinek sérelme, ebből következően a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontjának és 81. § (11) bekezdésének megsértése sem merülhetett fel. A tételes jogi rendelkezéseken keresztül nem sérülhetett az Ákr. 6. §-ában rögzített jóhiszeműség alapelve sem. A felperes a keresetében nem adott elő olyan többlettényállási elemként értékelhető tény, körülményt, amely alapján a tételes normasértésen felül az alapelvi jogsértés önmagában megállapítható lenne. Mindezek miatt alaptalan maradt a felperes alapelvi jogsérelemre hivatkozása is.
- [40] Figyelemmel a fentiekre, a bíróság összességében megállapította, hogy az alperes megfelelően feltárt tényállás alapján helytálló jogértelmezés útján megalapozott és jogszerű

döntést hozott, a felperes keresetében előadott okokból határozatát jogszabálysértés nem terheli, ezért a felperes alaptalan keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja szerint elutasította.

- [41] A bíróság a pervesztes felperest a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte perköltség megfizetésére. Az alperes perköltségének mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 4. § (1) bekezdése és 3. § (3) bekezdése alapján állapította meg az általa benyújtott költségjegyzékek szerinti mértékben, melyet a bíróság, arányosnak ítelt a ténylegesen elvégzett jogi képviselői tevékenységgel, az írásbeli beadványok számára és terjedelmére, az ügy bonyolultságára és arra tekintettel, hogy egy tárgyalást tartott. Az alperesi érdekelt perköltséget nem számított fel, ezért a bíróság arról nem tudott határozni.
- [42] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott összegű kereseti illeték viselésére a bíróság a felperest a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte.
- [43] Tájékoztatja a bíróság a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Fővárosi Törvényszék megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napja tekintetében az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény által módosított Itv. 78. § (4) bekezdése irányadó. Ha a felhívásnak a megjelölt határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.
- [44] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. április 2.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k.
előadó bíró

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
bíró